

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som sagt kender jeg ikke baggrunden for den konkrete sag. Men det ændrer ikke på, at i den forløbne folketingssamling er over 80 pct. af lovgivningen vedtaget med bredt flertal, hvilket er udtryk for, at regeringen mener det alvorligt med at nå de bredest mulige flertal bag aftalerne.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil gerne fortsætte den linje, fru Marianne Jelled anlagde tidligere på dagen, med at lægge ud med at rose statsministeren. Jeg vil godt rose statsministeren for de mange humoristiske bemærkninger, der kom i besvarelsen tidligere på dagen. Til gengæld vil jeg godt spørge lidt ind til, om der også kommer nogle politiske udmeldinger fra statsministeren, ud over at det er sjovt at tale om døre i alle mulige variationer.

Statsministeren har bemærket, at der findes radikale, som gerne – måske – kunne se til både højre og venstre, og hvad ved jeg, jævnfør rådet fra Rådet for Større Færdselssikkerhed. Jeg er selvfølgelig glad for, at statsministeren i sit svar vælger at betragte Det Radikale Venstre som en politisk hovedmodstander og tager Det Radikale Venstre som det første parti, der bliver svaret.

Men når der er radikale, der siger, at de er interesseret i at lave noget med Venstre, er det jo kun med et Venstre, der ikke er i kløerne på Dansk Folkeparti. Det er et Venstre, der fører en liberal skolepolitik og en liberal skattepolitik. Hvor er den liberale politik på de to områder?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den er meget klart præsenteret og udtrykt i for skattepolitikens vedkommende et skattestop ledsaget af gradvise sænkninger af skatten på arbejdsindkomst, når vi skaffer pengene til det.

Jeg troede faktisk også, at det var radikal politik at forsøge at sænke skatten på arbejdsindkomst. Ikke desto mindre har vi ikke kunnet få De Radikale i tale om det. Det Radikale Venstre taler og taler om at sænke skatten, men regeringen har gjort noget ved det. Regeringen har gennemført et skattestop, som betyder, at befolkningen har den tryghed, at skatterne i hvert fald ikke stiger, og så har vi lovet, at såfremt vi kan finde pengene til det, vil vi gå videre end det, nemlig sænke skatten på arbejdsindkomst.

Det har vi rent faktisk gjort i den foregående valgperiode med over 10 mia. kr. på årsbasis, en betydelig lettelse for ganske almindelige lønmodtagerfamilier. Det er liberal politik.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for et sidste spørgsmål til statsministeren.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Statsministeren gentager mantraet om skattestop i et væk. Men jeg vil alligevel godt takke for svaret, for var der i virkeligheden en åbning? Var det døren, der nu kom på klem? Var det en invitation til Det Radikale Venstre og måske den øvrige opposition til at få lov at diskutere konkret skattepolitik? Var det egentlig det, vi hørte statsministeren sige fra talerstolen lige før? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

Den anden ting er det med uddannelsespolitikken. Den kom statsministeren slet ikke ind på. I sin tale tidligere i dag nævnte statsministeren, at vi har brug for kreative mennesker. Men er det ikke sådan, at kreative voksne får vi kun, hvis vi har kreative børn, og at kreative børn skabes i en kreativ folkeskole? Når det går så fantastisk godt i Danmark, som statsministeren fortalte os om tidligere på dagen, har vi så ikke gjort et eller andet godt nok i den folkeskole i de sidste 20-30 år, eller er det hele bare et tilfælde?

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Også over for De Radikale står døren altid åben, hvis man vil snakke om *reelle* skattelettelser, det skal der ikke herske nogen tvivl om. Så det må hr. Simon Emil Ammitzbøll gerne opfatte som en invitation. Men jeg understreger, at det, vi er interesserede i, jo er reelle skattelettelser. Ikke bare den der form for omflytning, hvor man flytter skattebyrden fra den ene lomme og over i den anden lomme, og hvor al erfaring viser, at så tager politikerne sig betalt for det med et lille dækningsbidrag på vejen, som betyder, at borgeren til syvende og sidst kommer til at betale endnu mere i skat. Det er der ikke noget perspektiv i, men for reelle skattelettelser er døren altid åben.

Med hensyn til uddannelsespolitik er liberal uddannelsespolitik at sikre, at vore børn og vore unge lærer noget ved at gå i skole og gå på uddannelsesinstitutionerne. Det er der, regeringen